

на тъ отговориха: — за всичко сме отговорни,увърени сме че съ добри и безошибки хора. — Освободиха се отъ затворът; но Б. Митювъ остана да лежи. Слѣдъ освобождението на хванатитъ, види се Хайдаръ-бей осъти, че въ градът може да има нѣкои подщекагели, които да подстроятъ гражданите на възбунтуване. Д. Кукумявковъ току що бѣ си отишълъ на дюкянътъ, всичките му приятели надодаха при него и распитваха за случката съ градечени. Внезапно хълтна и Хайдаръ-бей. Внимателно изглѣда всичките, и най-много — Отеца Георги Ивановъ. Той (Хайдаръ-бей) поискъ отъ Д. Кукумявкова нѣкои златни украсения като думаше — вий тукали сте работили? — ужъ се приструваше че незнай... Той му поднесе нѣкои златни украсения, които имаше изработени; но той искаше нарочно други. Той не бѣше куповачъ, но само бѣше дошелъ да види съ какви хора ще се срѣщне скоро-освободенитъ, и нѣколко пъти прѣзъ денътъ самъ минува край дюкянътъ. Михалаки Гюлмязовъ прѣзъ сѫщия денъ отиваше въ кѫщата на Д. Кукумявковъ, когото срѣщна въ пътя и му каза: — не-дѣйте се води подиръ такива Сърбски агенти, които ви мамятъ за да се възползвуватъ тъ. Осъщате ли че турците иматъ тайни комитети и че ще ни изколятъ като пилета? На коя сила ний се надържаме, на кое оръжие, на коя войска. Азъ най много желая да се освободимъ, но на каква сила да дадемъ гърбъ за да ни спомогне, а ний сме слаби. Не-дѣйте моляви; съвѣтувамъ ви братски, не се полъгвайте подиръ Сърбските пропаганди. — Д. Кукумявковъ му отговори, че нѣматъ извѣстие отъ подобни работи. М. Гюлмязовъ по-вика въ кѫщата си Д. Сѣбевъ, и на него доказа сѫщите думи; но и той отговори отрицателно. Шпионите на често забикаляха дюкянитъ на двамата компромити-